

paa, at der i Bestemmelsen i § 4 om, at der foruden Redningsbaade ogsaa skal være Redningsflaader om Bord, indskydes „under særlige Forhold“. Det er saare rimeligt og naturligt, at man ikke kræver, at Skibene skal være forsynede med Redningsflaader, hvis der ikke er særlig Grund til at forlange noget saadant.

Til § 5 er der stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Bestemmelsen om, at der skal være Køjplads for Dækspassagererne, naar Rejsen med Skibet strækker sig over flere Nætter, ændres til, at der kan for hver Dækspassager kræves Køjplads. Denne Ændring er ikke, som man maaske vilde være tilbøjelig til at mene, indført efter Ønske af Rederne, men skyldes et særligt færøsk Forhold, idet der i visse Perioder af Aaret, om Sommeren, med det forenede Dampskibsselskabs Skibe befordres Fiskere i stort Tal, til Tider flere Hundrede med det samme Skib, op til deres Fangstpladser oppe under Island, og disse mange Fiskere vil ikke kunne befordres med det paagældende Skib, hvis der kræves Køjplads for samtlige Dækspassagerer. Under Hensyn til de saaledes eksisterende specielle Forhold deroppe paa Færøerne har Udvalget ment, at man burde indføre denne Ændring.

§ 13, den Paragraf, som bl. a. handler om tilstrækkelig Bemanding, foreslaas ændret saaledes, at den Adgang, der har været til at give Regler om tilstrækkelig Bemanding, ikke er saa stor efter Ændringen, som den vilde være efter Lovforslagets nuværende Indhold. Da imidlertid netop Spørgsmaalet om Skibenes tilstrækkelige Bemanding hører ind under den Lovgivning, som skal fremgaa af den skandinaviske Sølovskommissions Arbejde, der endnu ikke er fremkommet, og da den Bemyndigelse, som Ministeren vil faa, vil være af en saadan Art, at der altid vil kunne arbejdes efter den i Overensstemmelse med Londoner-Konventionens Bestemmelser og i Henhold til andre internationale Ovenskomster, mener man, det er rigtigst at indføre en Ændring og saa for øvrigt stille hele Spørgsmaalet i Bero, indtil Lovgivningen om Søfartsforholdene i det hele taget kommer frem.

De Ændringer, der er foreslaaede til §§ 16 og 20, er en Følge af den almindelige Skik, at alle Spørgsmaal, som angaar Lønningsforhold for Statens Tjenestemænd, behandles af Lønningsudvalget og føres frem her i Tinget som Tillægslovgivning til den store Lønningslov. Det har man

selvfølgelig ogsaa i dette Tilfælde bøjet sig for, og derfor foreslaas de paagældende Ændringer.

Ændringsforslaget til § 23 indeholder det, man har ment at kunne gaa med til efter Henstilling fra Søfartsteknisk Forening. Fristerne for det periodiske Hovedsyn er forlængede ganske betydeligt i Sammenligning med de Frister, der tidligere har været gældende. Man har i al Almindelighed ment, at man ikke kunde gaa videre end til det, der staar i Lovforslaget; men for dog at bringe Loven i Overensstemmelse med de Regler, som gælder for Klassifikationsselskaberne, er man gaaet til at forlænge det Tidsrum, indenfor hvilket Ministeren kan give Dispensation, til 12 Maaneder i Stedet for, som der staar i Lovforslaget, 5 Maaneder.

I § 36 er der Tale om, at forskellige Fartøjer, som er under 50 t, skal være fritagne for Afgift. I den Anledning har Udvalget indgaaende drøftet Spørgsmaalet om Taksterne i det hele taget og ganske særlig Taksterne for de smaa Skibe. Man sluttede sig i Udvalget til den Opfattelse, at det vil være rigtigst at fritage alle Skibe, som ikke er Passagerskibe eller regelmæssig sejler med Passagerer og er under 50 t, for Afgift. Senere fremkom fra Dansk Sejlskibsrederiforening for mindre Skibe en Anmodning om, at Fritagelsen burde strække sig til alle Skibe, som ikke maalte 100 t, men da man i saa Tilfælde vilde komme til at medtage ogsaa søgaaende Skibe, mente man i Udvalget, at man ikke kunde gaa saa vidt. Man har faaet Ministerens Tilslutning til, at alle Skibe under 50 t, der ikke er Passagerskibe eller anvendes til regelmæssig Befordring af Passagerer, fritages for Afgift, og at man bliver staaende derved. I Henhold hertil foreslaas det at lade § 39, som vilde give Ministeren Bemyndigelse til at fritage visse Smaaskibe for at svare Afgift, udgaa.

Den Ændring, der foreslaas til § 41, har kun til Hensigt at indføre en ny Paragraf i Stedet for § 39, saaledes at det ikke bliver nødvendigt at ændre Paragraftallet for alle Paragraffer hele Lovforslaget igennem.

Endelig er der til § 44 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Afgiftsbestemmelserne bliver at forelægge Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1925. Denne Ændring er foreslaaet som Følge af et Ønske, der var fremme i Udvalget om at faa nærmere undersøgt, om ikke samtlige Takster kunde nedsæt-